RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 6 augustus 2019 met nummer RvVb-S-1819-1267 in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0647-SA

Verzoekende partij de heer Robert PEETERS

vertegenwoordigd door advocaat John TOURY met woonplaatskeuze

op het kantoor te 1800 Vilvoorde, Jean Baptiste Nowélei 13

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

Tussenkomende partij de lv VAN EYCK

vertegenwoordigd door advocaat Walter BROOTHAERS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 3090 Overijse, Esdoornlaan 5

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 3 april 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 31 januari 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse van 15 maart 2016 ontvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een gemengde loods op de percelen gelegen te Overijse, Duisburgsesteenweg 54, met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie C, nummers 107D en 108.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij vraagt met een aangetekende brief van 25 mei 2019 in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 28 juni 2019 toe tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota in met opmerkingen over de vordering tot schorsing en bezorgt het administratief dossier. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 23 juli 2019.

Advocaat John TOURY voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Valerie DE SCHEPPER *loco* advocaat Walter BROOTHAERS voert het woord voor de tussenkomende partij. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 21 augustus 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de bouw van een gemengde loods (wonen/machineloods) en bijhorende verharding".

De percelen liggen, volgens het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, in agrarisch gebied.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nummer 12, 'Duisbergsesteenweg - Koestraat - Ballingstraat - Schapenweg', goedgekeurd op 9 oktober 1981, in "het agrarisch gebied".

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, adviseert op 21 januari 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Overijse verleent op 15 maart 2016 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 11 oktober 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 20 december 2016 dat administratief beroep deels in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 10 januari 2017 verklaart de verwerende partij het administratief beroep op 12 januari 2017 deels gegrond en verleent zij, onder voorwaarden, een stedenbouwkundige vergunning.

De Raad beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van die beslissing van de verwerende partij van 12 januari 2017 met het arrest nr. RvVb/S/1718/0043 van 12 september 2017.

De Raad vernietigt de beslissing van verwerende partij van 12 januari 2017 met het arrest nr. RvVb/A/1718/1240 van 28 augustus 2018.

Na het hernemen van de administratieve beroepsprocedure adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in haar verslag van 18 januari 2019 het administratief beroep ontvankelijk te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 31 januari 2019 verklaart de verwerende partij het administratief beroep op 31 januari 2019 deels gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is alleen nodig wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij, noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

Het ontbreken van excepties belet niet dat de Raad de ontvankelijkheid van een beroep onderzoekt.

De Raad oordeelt echter dat dit alleen nodig is wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna blijkt, is dat niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Tijdens de openbare zitting van 23 juli 2019 verklaart de raadsman van de tussenkomende partij dat de tussenkomende partij de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken niet zal starten voor een uitspraak van de Raad over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Omwille van die verklaring van de tussenkomende partij oordeelt de Raad dat de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing doelloos is. De Raad kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing alleen bevelen wanneer dat voor de verzoekende partij een nuttig effect heeft.

Wanneer er nieuwe feiten zijn die indruisen tegen voormelde verklaring dat de tussenkomende partij de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken niet zal starten voor een uitspraak van de Raad over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing, kan de verzoekende partij de Raad desgevallend vatten met een nieuwe vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Een vordering tot schorsing kan immers gebaseerd zijn op nieuwe feiten en in elke stand van het geding gevorderd worden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond.

B. Ernstige middelen

Jonathan VERSLUYS

Aangezien de Raad in het vorig onderdeel oordeelt dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de Iv VAN EYCK is ontvankelijk voor de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak over de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare z	zitting van 6 augustus 2019 door de eerste kamer.
De griffier,	De voorzitter van de eerste kamer,

Eddy STORMS